

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående förlängning af den mellan de Förenade Rikena och Spanien den 15 mars 1883 afslutade handelstraktat; gifven Stockholms slott den 10 februari 1887.

De underhandlingar, som under sistlidet år inledts mellan de Förenade Rikena och Spanien angående förlängningen af den i Madrid den 15 mars 1883 afslutade handelstraktaten, hafva ledt till afslutande af en konvention, hvarigenom densamma förlängts till den 1 februari 1892 eller samma tid, då den franska handelstraktaten utlöper, samt derefter intill ett år efter skedd uppsägning.

I det Kongl Maj:t till Riksdagen öfverlemnar denna konvention, vill Kongl. Maj:t, under åberopande af hvad i närlagda statsrådsprotokoll finnes upplyst och utredt, härmed äska Riksdagens godkännande af densamma; och förblifver Kongl. Maj:t Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Alb. Ehrensvärd.

Hans Majestät Konungen af Sverige och Norge och Hennes Majestät Drottningen Regentinnan af Spanien, i sin Höge Son Hans Majestät Konung Alphonso XIII's namn, öfvertygade om de fördelar, hvilka handelstraktaten af den 15 mars 1883 medfört för Deras stater, och lifvade af ömsesidig önskan att förbättra och utvidga handelsförbindelserna mellan Sina respektive länder, hafva beslutat att förlänga den nu gällande traktaten samt till Sine fullmäktige utsett:

Hans Majestät Konungen af Sverige och Norge: herr Johan Anton Wolff Grip, Dess kammarherre, kommandör af Nordstjerneorden, första klassen, riddare af S:t Olafs orden, kommandör af Carl III's orden, första klassen, Dess ministre plénipotentiaire hos Hans Katholska Majestät m. m.; samt Hennes Majestät Drottningen Regentinnan af Spanien: herr Sigismundo Moret y Prendergast, kommandör med stora korset af Carl III's orden, Dess statsminister m. m., hvilke, efter att hafva meddelat hvarandra sina fullmagter, som befunnos i god och behörig form, öfverenskommit om följande artiklar:

Artikel I.

Den emellan Sverige och Norge samt Spanien den 15 mars 1883 afslutade handelstraktat skall förblifva gällande till den 1 februari 1892.

Derest icke någondera af de båda höga fördragsslutande parterna tolf månader före utgången af denna tidrymd tillkännagifvit sin afsigt att låta traktaten till kraft och verkan upphöra, skall den lända till efterrättelse, intill dess att ett år förflutit ifrån den dag, då endera af de höga fördragsslutande parterna uppsagt densamma.

Artikel II.

Bestämmelserna i denna konvention skola underställas nationalrepresentationernas i Sverige och Norge godkännande.

Artikel III.

Denna konvention skall ratificeras, och ratifikationerna skola utvexlas i Madrid, så snart ske kan.

Artikel IV.

Denna konvention skall träda i kraft omedelbart efter det utväxling af ratifikationerna egt rum.

Till yttermera visso hafva de respektive fullmäktige undertecknat densamma och försett den med sina sigill.

Som skedde i Madrid, uti två exemplar, den adertonde januari år ett tusen åtta hundra åttio sju.

A. GRIP.

(L. S.)

S. MORET.

(L. S.)

*Utdrag af protokollet öfver utrikesdepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i sammansatt Statsråd å Stockholms
slott den 28 Maj 1886.*

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern THEMPTANDER,
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena Grefve EHRENSVÄRD,
Hans Excellens norske Herr Statsministern RICHTER,
Statsråden LOVÉN,
VON STEYERN,
Friherre VON OTTER,
HAMMARSKJÖLD,
RICHERT,
RYDING,
VON KRUSENSTJERNA,
Friherre TAMM,
BLIX,
ARCTANDER.

1:o.

Angående för-
längning af
handelstrakta-
ten med Spa-
nien.

Efter gemensam beredning med cheferne för civil- och finansdepartementen anförde Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena:

Uti skrivelser af den 6 och 11 sistlidne december hade Kongl. Maj:ts minister i Madrid anmält, att han, med anledning deraf, att spanska Regeringen medgifvit förlängning på fem år af den emellan Tyskland och Spaninn gällande handelstraktat, hvilken i likhet med handelstraktaten mellan de Förenade Rikena och Spanien skulle tilländalöpa den 30 Juni 1887, under hand gjort förfrågan, huruvida spanska Regeringen vore villig att jemväl

medgifva förlängning af vår den 15 mars 1883 med Spanien afslutade handelstraktat, och derpå erhållit gynsam svar, äfvensom påpekat de tillägg och förändringar, han, för så vidt omständigheterna skulle medgifva att vid en sådan förlängning af Spanien utverka några förtydligande bestämmelser i frågor, som utgjort föremål för skriftvexling emellan Kongl. Maj:ts Regering och Kongl. spanska Regeringen, i dylikt afseende funnit önskligt att få i traktaten intagna, hvarvid han hufvudsakligen anförde:

1:o att, med afsende på den utveckling och betydelse, som den svenska spritvaruexporten på Spanien under år 1885 erhållit, och då det vore önskvärdt att förhindra, det genom en möjligen ovalvillig eller från annat håll af konkurrenshänsyn påverkad tolkning af traktaten och tulltariffen exporten till Spanien af berörda viktiga artikel skulle hämmas, man måhända borde söka att få införd en bestämmelse, som för traktatstiden gäfvade full säkerhet för varans införsel till Spanien mot lägsta tullsats, hvilken bestämmelse syntes kunna lämpligen intagas såsom ett förklarande tillägg till uttrycket »manufacture suédoise» i handelstraktatens artikel 4 och affattas sålunda, att derigenom uttryckligen förklarades, att det fölle af sig sjelf, att i nämnda uttryck inbegreps »rektifikation af sprit i svensk fabrik»;

2:o att äfven med hänsyn till norsk klippfisk fråga måhända kunde uppstå om införande af ett liknande tillägg, hvarigenom införsel till Spanien såsom norsk vara tillförsäkrades isländsk klippfisk, som vore fångad från norskt fartyg och beredd af norrmän;

3:o att, ifråga om artikeln trävaror, ministern, på grund af hvad han erfarit af svenske och norske handlande i Spanien, antog, att det vore önskligt, att lister och timmer, afsedda till sammansättning af mindre byggnader, för hvilka artiklar nu erlades en tull af 18,75 pesetas pr 100 kg., kunde få inbegripas bland sådana trävaror, som i tariffen upptoges med den lägre tullsatsen af 2 pesetas pr kubm.; samt

4:o att det syntes vara önskvärdt att, om möjligt, få afskaffade de för vår sjöfart i så hög grad vexatoriska bestämmelserna om afgifter till spanske konsuler för till Spanien afgående fartyg.

Ministern hade dock i afseende å ofvananförda af honom framhållna fyra punkter, af hvilka han för sin del ansåge punkten 1:o viktigast, fäst uppmärksamheten derpå, att tvifvelaktigt vore, huruvida någon som helst af de utaf honom angifna önskningsmål kunde vinnas, och såsom sin åsigt uttalat, att frågan om dessas ernående i alla händelser borde underordnas hufvudändamålet, som alltid blefve traktatens förlängning, i det nemligen det innebure en så stor fördel för den internationela handeln att kunna åtminstone för den närmaste framtiden med trygghet arbeta vidare på en redan intagen grundval, att alla andra hänsyn borde stå tillbaka därför.

Detta borde dock ej utgöra hinder för att försök först gjordes rörande hvad som möjligen kunde uppnås.

Sedan Hans Exellens herr Ministern för utrikes ärendena i skrivelser den 24 sistlidne december till kommerskollegium och kongl. norska Regeringens departement för det inre begärt underdåniga utlåtanden i fråga om förlängning på fem års tid, eller till den 1 juli 1892, af ifrågavarande traktat, hade kommerskollegium, i utlåtande den 30 sistlidne mars, *dels* erinrat, att kollegium uti ett den 25 april 1882 afgifvet underdånigt utlåtande rörande de bestämmelser, som borde inflyta i en ny handels- och sjöfartstraktat mellan Sverige och Spanien, yttrat, bland annat, att det vore uppenbart, att en på vissa i sistnämnda utlåtande närmare angifna grunder mellan Sverige och Spanien afslutad sådan traktat skulle för den svenska export- och sjöfartsrörelsen på det senare landet bereda väsentliga fördelar, likasom att saknaden af en sådan traktat skulle för Sverige i täflan med de genom traktater med Spanien gynnade nationer i hög grad försvåra, om icke omöjliggöra, utöfvandet af nämnda näringsgrenar, samt att det följaktligen vore synnerligen önskvärdt, att en dylik traktat mellan de begge länderna måtte bringas till stånd och sålunda tillfälle lemnas att fortfarande underhålla och utvidga Sveriges varuafsättning på Spanien, äfvensom att kollegium, som i sitt berörda utlåtande derjemte redogjorde för de nedläggningar i Spaniens tullsatser, som ur synpunkten af Sveriges intressen kunde finnas vara af synnerlig vigt att söka erhålla, i sammanhang härmed framhållit lämpligheten deraf, att vissa i utlåtandet angifna mera väsentliga exportartiklar måtte, till betryggande deraf, att de tullsatser, som för dem vid traktatsunderhandlingarne kunde bestämmas, blefve för en längre tid utan höjning bestående, varda tillika med samma tullar upptagna i en den afslutade traktaten vidfogad och deruti återopad tabell, *dels* förmält, att de önskningsmål, kollegium sålunda och i öfrigt angifvit beträffande den ifrågavarande traktaten blifvit vid densamma afslutande i väsentliga delar tillgodosedda, samt att, då det otvifvelaktigt borde anses angeläget att för en längre tid tillförsäkra vårt land de fördelar med hänsyn till dess exportrörelse på Spanien, som blifvit oss genom 1883 års handelstraktat med detta land tillerkända för tiden till den 1 juli 1887, och någon betänklighet syntes kollegium icke böra möta mot att låta de från vår sida genom traktaten gjorda medgifvanden fortfarande ega bestånd, kollegium icke tvekade att förorda, det en öfverenskommelse måtte afslutas, hvarigenom tiden för meranämnda traktats fortfarande giltighet utsträcktes på ytterligare fem år eller till den 1 juli 1892; och hade kollegium, jemte det kollegium instämde i hvad Kongl. Maj:ts minister i Madrid anført i afseende å de af honom såsom önskvärda omförmälda förtydligande bestämmelser eller än-

dringar och, hvad särskildt punkten 3:o anginge, erinrade, hurusom kollegium i ofvan omförmälda utlåtande den 25 april 1882 yttrat, att, enligt de upplysningar, kollegium varit i tillfälle inhemta, en tullsats af 18,75 pesetas per 100 kg. för lister och timmer, afsedda för sammansättning af mindre byggnader, vore alldeles för hög, för att import till Spanien af sådana artiklar från Sverige skulle kunna ega rum, men att deremot, om en betydligare nedsättning i tullen kunde tillvägabringas, berörda slag af trävaror efter hand antagligen skulle kunna i Spanien vinna afsättning, förmält, att enligt kollegii åsigt de under punkt 3:o samt punkten 1:o af ofvanbemälda minister angifna angelägenheter vore för Sveriges del viktigast, helst, hvad punkten 4:o vidkomme, enligt en från beskickningen i Madrid under sistlidne januari månad inkommen skrifvelse, lättnad numera blifvit beredd i fråga om afgifterna till spanske konsuler, i så måtto nämligen, att fartyg, som afginge till Spanien i ballast eller med last af varor, som icke droge högre tull än 50 pesetas per 1000 kg., såsom t. ex. vanlig trälast, tjära, beck, trämassa, tran och åkerbruksmaskiner, numera vore befriade från konsulatafgift för manifestets visering af spansk konsul på afgångs-orten, hvarjemte slutligen kollegium meddelat en för åren 1881—1884 upprättad öfversigt af varuutbytet mellan Sverige och Spanien.

I sitt af Kongl. norska Regeringen tillträdde underdåniga betänkande den 12 sistlidne januari hade departementet för det inre, med hänvisning till sitt den 7 april 1883 beträffande handelstraktaten med Spanien afgifna betänkande och till de i detsamma åberopade tidigare föredrag samt med förmälan, att vid öfverläggning med finansdepartementet inhemtats, att från nämnde departements sida något hinder icke förefunnes mot traktatens förlängning, anført med hänsyn till de af ministern i Madrid omförmälda punkter, hvilka vore af särskildt intresse för Norges handel och sjöfart på Spanien,

att förhandlingar varit å bane rörande den under punkt 2:o berörda fråga, nämligen i hvilken utsträckning uttrycket »manufacture norvégienne» i traktatens artikel 4 tilläte införsel till Spanien af klippfisk, fångad vid Island men utförd från Norge för norsk räkning, och att härvid bland annat såsom en bland intressenterne i saken gällande uppfattning framhållits, att en riktig tolkning af nämnda uttryck borde medföra, att artikel 4 komme till användning, icke blott på klippfisk fångad i främmande farvatten från norska fartyg och beredd af normmän, utan äfven på sådan fisk, som, vare sig den fångats från norska fartyg eller icke, införts till Norge i rätt tillstånd och der torkats och beredts till klippfisk, genom hvilken behandling den ansågs blifva berättigad till benämningen norsk produkt;

att departementet delade bemälda ministers åsigt om önskligheten af att ernå, det lister och timmer, afsedda till sammansättning af mindre byggnader, hvilka artiklar nu betungades af en tull af pesetas 18,75 per 100 kg., kunde införas till Spanien mot erläggande af den lägsta tullsats, hvilken enligt traktaten gälde för hyflade bräder, dörrar m. m., hvilka förut jemväl drabbats af ofvannämnda höga tullsats;

samt att, hvad anginge den sista af de af ministern framhållna punkter, äfven departementet erfarit, att de i Spanien gällande bestämmelserna om afgiften till spanske konsulter medfört svårigheter för sjöfarten.

Oaktadt departementet således skulle ansett önskligt, att något kunde uppnås med hänsyn till ofvannämnda punkter, hade dock departementet å andra sidan, i öfverensstämmelse med hvad i ofvannämnda tidigare betänkande framhållits om den stora betydelsen af traktatens tillvägabrininge i synnerhet för klippfiskhandeln, men äfven för andra utförselsvaror och sjöfarten, uttalat, att särskild vigt borde fästas vid att begagna det tillfälle, hvilket nu syntes erbjuda sig att trygga den bestående traktatens fortvaro för en längre tid, och att departementet derföre vore af den åsigt, att försök till genomförande af ofvannämnda önskemål borde göras endast för så vidt och i den utsträckning sådant kunde ske, utan att man utsatte sig för, att svårigheter uppstode i afseende å traktatens förlängande.

Slutligen hade departementet till fullständigande af åtskilliga i dess betänkande af den 3 februari 1882 gifna statistiska upplysningar om Norges handel och sjöfart lemnat några till sitt nu afgifna utlåtande fogade statistiska uppgifter i ämnet.

Ministern i Madrid, som i tid efter annan till utrikesdepartementet ingångna skrivelser meddelat de vexlande utsigter, som förefunnes för ett snart upptagande och afgörande af frågan om traktatens förlängning och i sådant afseende bland annat inberättat, att äfven aftalet om den tyska traktatens förlängning, hvilken, såsom ofvan omförmälts, redan varit af spanska regeringen medgifven, ännu icke undertecknats eller kommit under behandling hos cortes, hade slutligen i skrifvelse den 1 sistlidne mars anmält, att förslag om bemyndigande för spanska Regeringen att förlänga alla de handelstraktater, Spanien egde med främmande magter, sannolikt komme att framläggas för spanska representationen omedelbarligen efter dess sammanträdande den 10 innevarande månad, och hade ministern härvid, med afseende på de osäkra politiska förhållandena i Spanien, framhållit vigten för de Förenade Rikena af att ifrågavarande angelägenhet blefve, för hvad dem anginge, utan tidsutdrägt ordnad.

Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena, hvilken förklarade sig till fullo dela de af kommerskollegium och Kongl. norska

Regeringens departement för det inre uttalade åsigter angående vigten af att för en längre tid tillförsäkra de Förenade Rikena de fördelar, hvilka genom 1883 års handelstraktat med Spanien blifvit deras utförsel till detta land tillerkända, anförde derefter:

»I likhet med Kongl. norska Regeringens departement för det inre ställer jag uppnåendet af en öfverenskommelse om traktatens förlängning i främsta rummet, och, ehuru jag till fullo uppskattar vigten af att från spanska Regeringen erhålla uttryckligt medgifvande i de af Kongl. Maj:ts minister i Madrid framhållna punkter, bör dock, enligt min åsigt, påstående härom endast framställas för så vidt det kan ske utan att utgöra hinder för hufvudaftalets afslutande. I hvilken mån detta kan blifva fallet, torde det icke vara möjligt att här bedöma, och en temligen stor latitud såväl i afseende å sak som form måste derföre öfverlemnas åt Kongl. Maj:ts minister i Madrid.»

»Likaledes skulle jag vilja såsom ett önskningsmål uppställa, att traktatens förlängning skedde till den 1 Februari i stället för den 1 Juli 1892. Tiden för dess utlöpande skulle då blifva densamma som för handelstraktaten med Frankrike, med hvilken den i följd af de genom traktaterna skapade nya tullförhållanden, särskildt hvad vintullen angår, eger nära sammanhang. Jag anser dock icke heller denna fråga vara af den betydelse, att icke, om Spanien skulle fasthålla vid den 1 Juli 1892 såsom sluttermin, en eftergift till försäkrande af förlängningens skyndsamma beviljande härutinnan kan göras.»

På grund af det anförda hemstälde herr Ministern, att Kongl. Maj:ts ministre plénipotentiaire i Madrid A. Grip måtte bemyndigas att vid första sig erbjudande tillfälle träda i underhandling med spanska Regeringen om afslutande, under förbehåll af vederbörande nationalrepresentationers godkännande och Kongl. Maj:ts ratifikation, af en öfverenskommelse om förlängning af den mellan de Förenade Rikena och Spanien den 15 Mars 1883 afslutade handelstraktat, samt att herr Ministern skulle ega att i öfverensstämmelse med ofvannämnda betänkande och utlåtande samt de af herr Ministern till dagens protokoll yttrade åsigter för honom utfärda instruktion.

Sedan svenska och norska statsrådets öfrige ledamöter förklarar sig instämma i hvad herr Ministern sålunda hemställt och tillstyrkt, behagade Hans Maj:t Konungen detsamma till alla delar gilla och bifalla.

Ex protocollo
Fredrik von Rosen.

*Protokoll öfver utrikesdepartementsärende, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i Statsrådet å Stockholms slott den 10 Febru-
ari 1887.*

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern THEMPTANDER,
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena Grefve EHRENSVÄRD,
Statsråden LOVÉN,
VON STEYERN,
Friherre VON OTTER,
RICHERT,
RYDING,
VON KRUSENSTJERNA,
Friherre TAMM.

Statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet Hammarskjöld anmäldes vara med Nådigt tillstånd frånvarande från dagens konselj.

Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena anförde i underdånighet:

»Vid föredragning den 28 maj 1886 behagade Eders Kongl. Maj:t förordna ministern i Madrid A. Grip att träda i underhandling med spanska Regeringen om afslutande, under förbehåll af vederbörande nationalrepresentationers godkännande och Eders Kongl. Maj:ts ratifikation, af en öfverenskommelse om förlängning af den mellan de Förenade Rikena och Spanien den 15 mars 1883 afslutade handelstraktat samt bemyndiga Ministern för utrikes ärendena att utfärda instruktion för honom i öfverensstämmelse med kommerskollegii utlåtande den 30 mars 1886, Kongl. norska Regeringens betänkande den 12 januari samma år samt de vid föredragningen gjorda,

af Eders Kongl. Maj:t gillade hemställanden; och erhöll, på grund häraf, minister Grip befallning att till spanska Regeringen göra framställning om förlängning af ifrågavarande traktat till den 1 februari 1892, då de För- enade Rikenas handelstraktat med Frankrike jemväl utlöper.

Genom en af Cortes antagen och af Drottningen Regentinnan den 2 augusti 1886 sanktionerad lag erhöll spanska Regeringen derefter bemyndigande att till nyssnämnda dag samt derefter intill ett år efter skedd uppsägning förlänga de af Spanien afslutade under år 1887 utlöpande handels- traktater.

Den spanska nationalrepresentationens godkännande af den ifrågasatta förlängningen af vår traktat var härmed på förhand gifvet, men vid de underhandlingar, som snart efter lagens antagande inleddes af ministern i Madrid, visade det sig också, att detta godkännande afsåg ett enkelt för- längande af de bestående aftalen och icke kunde anses sträcka sig till even- tuela förändringar i desamma. Vid sådant förhållande borde det icke heller komma ifråga att från vår sida påyrka införandet i traktaten af de, för öfrigt endast såsom önskningsmål, af minister Grip förordade förändringar, för hvilka jag vid föredragningen den 28 sistlidne maj redogjort, helst som Spanien redan sjelfmant gått våra önskningsfrågor till mötes i fråga om ned- sättning af konsulatafgifterna för till spanska hamnar bestämda fartyg och något förtydligande af bestämmelserna om vilkoren för att som svensk eller norsk produkt anses, ifråga om artiklarna sprit och klippfisk, hittills icke i praktiken visat sig vara af behovet påkalladt. Den enda återstående punkten, i hvilken en förändring antydts vara önskvärd, den om nedsätt- ning i tullen å lister och timmer, afsedda till sammansättning af mindre byggnader, hade icke någon utsigt att antagas af spanska Regeringen, hvilken deremot befarades kunna, om något bestämdt yrkande i detta afseende fram- stälts, i gengäld begära frihet att höja tullsatsen å den för oss viktigare artikeln dörrar och fönster.

Då spanska Regeringen således föreslog att genom en konvention förlänga vår handelstraktat, utan några förändringar eller tillägg, till den 1 februari 1892 och derefter intill ett år efter skedd uppsägning, mötte det inga betänkligheter att härpå ingå, och den 18 nästlidne januari under- tecknades i Madrid ifrågavarande konvention af minister Grip samt den spanske utrikesministern. Jag torde nu, innan ärendet i sammansatt stats- råd underställes Eders Maj:ts afgörande, få i korthet angifva betydelsen, särskildt för Sverige, af det sålunda träffade aftalet.

Vid afslutandet och godkännandet af 1883 års handelstraktat gjorde sig, utom de fördelar, som densamma beredde Sverige sjelft, äfven unionelt- politiska skäl gällande. Norge hade otvifvelaktigt då ett större intresse än

Sverige att få det nya aftalet med Spanien till stånd, och medvetandet om detsamma stora betydelse för broderlandet bidrog uti icke ringa mån att undanrödja den tvekan, som på flera håll visade sig, att med en uppoffring af statsinkomster köpa fördelar, hvilka ansågos ännu ligga i framtidens sköte. Min företrädare yttrade likväl redan då vid föredragning inför Eders Kongl. Maj:t den 13 april 1883, att, då Sverige efter all sannolikhet hade bättre utsigter än Norge att i Spanien vinna marknad för produkter, som dittills i föga nämnvärd mån eller alldeles icke nått dit, så torde traktaternas betydelse för hvarterdera af de Förenade Rikena inom en icke aflägsen framtid komma att ställa sig temligen lika.

Denna förmodan har också väsentligen besannats. Enligt kommerskollegii och generaltullstyrelsens officiella uppgifter var värdet af Sveriges utförsel till Spanien

år 1880.....	1,504,000 kr.
» 1881.....	3,184,000 »
» 1882.....	3,595,000 »
» 1883.....	4,444,000 »
» 1884.....	3,216,000 »

hvilka siffror dock endast beröra den direkta utförseln samt angifva varans värde vid utförseln från svensk hamn.

Men med år 1885 inträder en högst betydlig stegring af ifrågasvarande export. Enligt kommerskollegii uppgifter skulle den hafva uppgått till ej mindre än något öfver 8 millioner kronor. Ett något för högt värde har dock möjligen i denna uppgift beräknats för artikeln sprit, som detta år för första gången förekommer på exportlistan till Spanien med en kvantitet af 8,636,000 liter. En lägre siffra förekommer också uti de af Eders Kongl. Maj:ts minister i Madrid insända, på spanska tullverkets uppgifter grundade meddelanden om införseln till Spanien från Sverige under 1885 och 1886. Det är likväl att märka, att dessa spanska tullverkets uppgifter blott omfatta värdet af med svenska fartyg införda svenska varor och att således t. ex. hela den med tyska fartyg verkställda importen af sprit från Sverige dervid utelemnats. Värdet af denna import har derföre af ministern, efter honom tillgängliga uppgifter, tillagts till de spanska importsiffrorna, men de slutsummor, han anför, kunna likväl icke betraktas annat än såsom minimala siffror. De lemna nemligen ur räkningen alla svenska varor utom sprit, hvilka införts med andra än svenska fartyg, och gifva således blott en ofullständig föreställning om det belopp, som genom utförseln till Spanien kommer Sverige till godo.

Detta oaktadt visar vår utförsel till Spanien år 1885, enligt den af ministern uppgjordade öfversigt, som torde böra biläggas denna dags protokoll,

en slutsumma af 8,172,000 pesetas (1 peseta = 72 öre) och för 1886 af 17,164,000 pesetas. De uppgifter om spritinförseln under 1886, som af ministern lemnas, hafva inhemtats från de i Spanien etablerade svenska agenturer. Den af dem uppgifna qvantiteten uppgår till 13,082,000 liter (omkr. 95 % alkohol), hvilket temligen noggrant öfverensstämmer med en af kongl. generaltullstyrelsens revisionsbyrås statistiska afdelning lemnad uppgift, att exporten af sprit till Spanien från ensamt en tullstation (Carlshamn) under 1886 uppgått till 23,865,000 liter (50 % alkohol). Värdet är beräknadt efter den officiela spanska värdesatsen af 62 pesetas pr hektoliter.

Ministern har vidare anmärkt, att, ehuru den betydliga tillväxten i vår utförsel hufvudsakligen faller på artikeln sprit, så utvisa dock äfven andra varor en ganska jemn stigning. Så har t. ex. importen af vanliga trävaror under 1886 stigit med öfver 1,100,000 pesetas, och dessutom hafva, i motsats mot föregående år, till Spanien från Sverige införts trävaror i förädladt skick, visserligen ej till betydlig mängd, men dock tillräckligt för att ådagalägga, att en början skett till upparbetande af ett nytt fält för den svenska företagsamheten.

Norges export till Spanien har deremot icke någon sådan tillväxt att uppvisa. Som klippfisk utgör hufvudartikeln, beror exportsiffran på fiskeriernas resultat och stiger eller faller med detta. För 1885 uppgifves införseln till Spanien från Norge till 18,234,000 pesetas, men för 1886 blott till 16,307,000 pesetas. Den svenska exporten har således under år 1886 öfverstigit den norska med omkring 850,000 pesetas, och ministern i Madrid beräknar, att skilnaden för 1887, under hvilket år en ytterligare betydlig ökning af den svenska exporten lär vara att emotse, om vilkoren för densamma förblifva orubbade, efter all sannolikhet kommer att blifva ännu större.

Äfven vår sjöfart på Spanien har tilltagit i mycket starkare proportion än Norges. Enligt generalkonsulatets i Barcelona uppgifter besöktes Spaniens hamnar

	Svenska fartyg.	Norska fartyg.
1882 af	230 om 96,000 tons	och 738 om 251,000 tons.
1883 »	274 » 130,000 »	» 701 » 262,000 »
1884 »	263 » 135,000 »	» 672 » 247,000 »
1885 »	305 » 166,000 »	» 670 » 263,000 »

hvilket utvisar, att den svenska sjöfartens tontal sedan 1882 stigit med omkring 75 %, den norska deremot med endast omkring 5 %.

Vårt intresse på den spanska varumarknaden torde således för närvarande vara minst lika betydligt som Norges, men de faror, som, i fall

traktaten ej förlängdes, skulle drabba de Förenade Rikenas export, hota kanske ännu mera den svenska handeln, än den norska. Norges förnämsta exportartikel, klippfisk, intager nemligen på den spanska marknaden en så dominerande ställning, att den sannolikt äfven utan traktat skulle, ehuru med mindre förtjenst, kunna hålla sig qvar derstädes, men deremot skulle utan tvifvel den ojemförligt största delen af den svenska utförseln, om traktaten ej förlängdes, fullständigt utestängas derifrån. Inga unionelpolitiska skäl behöfva numera åberopas till stöd för ett godkännande af det med Spanien träffade aftalet, men så mycket starkare tala i stället omsorgen om Sveriges egna näringar och handel och skyldigheten att genom ett uppgifvande af den »mest gynnade behandling», hvilken vi sedan 1871 åtnjutit, för våra exportörer omöjliggöra konkurrensen med England och Canada, Förenade Staterna och Tyskland, till hvilka redan farliga medtäflare för Sveriges trävaror och sprit möjligen snart äfven Finland kommer att räknas.

Af hvad jag nu anfört torde framgå, att de skäl, som 1883 föranledde traktatens afslutande, vunnit i styrka under de år, som sedan dess förflutit. Då var det fråga om att bana väg för en blifvande export, nu gäller det att skydda en redan bestående; då behöfde våra skogsprodukter icke frukta någon konkurrens på ojemna vilkor med någon större producent af trävaror, nu åter har England sedan sistlidit år tillförsäkrat sig sjelft och sina kolonier, deribland Canada, den mest gynnade behandling, och i detta ögonblick äro underhandlingar redan inledda för att bereda Finland samma fördel; då var Norges vinst af traktaten den öfvervägande, nu är det Sveriges intresse, som i främsta rummet betingar förlängningen. Och slutligen synes mig den omständigheten med synnerlig kraft tala för en sådan åtgärd, att de obestridliga fördelar, traktaten medför och hvilka 1883 köptes med någon uppoffring af statsinkomster, nu stå oss till buds utan att någon rubbning i den bestående tulltaxan behöfver göras. Angående den förpligtelse, vi genom traktatens förlängning skulle åtaga oss, att icke före den 1 februari 1892 vidtaga någon förhöjning i de genom traktaten bundna tullsatser, får jag hemställa, det Eders Kongl. Maj:t nu behagade inhemta chefens för finansdepartementet yttrande.

Chefen för finansdepartementet Friherre Tamm anförde derefter:

»Af de genom den spanska traktaten bundna tullsatser är det egentligen blott de, som angå artiklarna skuren kork utan beslag, apelsiner, citroner, vindrufvor, russin och vin, som ega någon vikt, och en förhöjning af dessa tullsatser torde icke från *skyddets* synpunkt kunna ifrågasättas ens af dem, som afse att genom tullar i främsta rummet bereda skydd för inhemska näringar. Från den enda svenska industri, som i någon mån be-

röres af ifrågavarande tullsatser — korkskärerierna — har ingen klagan hittills försports öfver den nu traktatbestämda tullsatsen. Jag anser mig därför kunna inskränka mig till en förklaring, att den ökade inkomst, som genom dessa tullsatsers förhöjning möjligen skulle kunna beredas statsverket, ingalunda för närvarande synes af detsammias tillstånd påkallad, och att det icke heller synes antagligt, att någon nämnvärd fördel skulle kunna dragas af att redan nu återvinna fria händer i fråga om ett fåtal, i fiskaliskt hänseende obetydande artiklar, då i alla fall tullen å ett vida öfvervägande flertal är genom den franska traktaten bunden ända till den 1 Februari 1892, eller samma tidpunkt, då det nu ifrågavarande aftalet med Spanien skulle utlöpa. Hvad särskildt vintullen angår, får jag erinra, att den nedflyttning af gränsen för den lägre vintullen, som genom de spanska och portugisiska traktaterna egt rum, nemligen från 15 till 21 % alkoholhalt, blott är en återgång till den gräns, som varit bestämd under en lång följd af år, eller hela den tid 1865 års handelstraktat med Frankrike var gällande. Jag hyser därför med hänsyn till de af Ministern för utrikes ärendena framhållna fördelar, handelstraktatens förlängning skulle medföra för Sveriges handel och näringar, ingen betänklighet mot att tillstyrka godkännande af den med Spanien afslutade konventionen.»

Herr Ministern hemställde derefter, det Kongl. Maj:t ville i sammansatt statsråd fatta beslut om konventionens godkännande samt dess föreläggande för Riksdagen och Stortinget;

hvertill Hans Maj:t Konungen, jemlikt Statsrådets enhälliga tillstyrkande, behagade lemna nådigt bifall.

In fidem
Fredrik von Rosen.

Tabell utvisande Sveriges export

upprättad af Kongl.

Enligt uppgifter från kongl. spanska generaltullstyrelsen:

under år 1885.

Jern	1,052,793	kg.	värde: 252,671	pesetas.
Stäfver	512	tusenden	» 435,200	»
Vanliga trävaror	117,883	kbm.	» 5,894,000	»
Finare »	intet		» —	»
Vanliga träarbeten	»		» —	»
Finare »	»		» —	»
Förgyllda	»		» —	»
Fat	108,010	kg.	» 43,204	»
Diverse			406,111	»
			7,031,186	pesetas.

Lägges härtill under år 1885 im- porterad svensk sprit	1,902,369	liter	värde: 1,141,421	pesetas,
så uppgick värdet af Sveriges ex- port till Spanien 1885 till			8,172,607	»
medan det enligt noggranna ap- proximativberäkningar 1886 uppgick till			17,164,046	»

till Spanien åren 1885 och 1886,

Maj:ts minister i Madrid.

under år 1886

från januari—november inclusive

1,021,162	kg.	värde	245,079	pesetas.
734	tusenden	»	623,900	»
139,272	kbm.	»	7,028,600	»
295	kg.	»	9,735	»
4,709	»	»	9,418	»
49	»	»	11,025	»
5	»	»	2,800	»
111,783	»	»	44,713	»
			323,435	»
				8,298,705	pesetas,

hvilket tal motsvarar för 12 månader eller för hela året 1886					
ett värde af.....				9,053,133	pesetas.
Om härtill lägges under året importerad svensk sprit					
13,082,118 liter, värde				8,110,913	»
så erhålles ett totalvärde af				17,164,046	pesetas.

Utdrag af protokollet öfver blandade utrikesdepartements-, civil- och finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i sammansatt Statsråd å Stockholms slott den 10 Februari 1887.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern THEMPTANDER,
 Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena Grefve EHRENSVÄRD,
 Hans Excellens norske Herr Statsministern RICHTER,
 Statsråden LOVÉN,
 VON STEYERN,
 Friherre VON OTTER,
 RICHERT,
 KYDING,
 VON KRUSENSTJERNA,
 Friherre TAMM,
 STANG,
 KILDAL.

Statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet Hammarskjöld anmäldes vara med Nådigt tillstånd frånvarande från dagens konselj.

1.

Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena anförde i underdånighet:

»Såsom för Eders Kongl. Maj:t dels i svenskt dels i norskt statsråd denna dag blifvit anmäldt, afslöts den 18 nästlidne januari en konvention angående förlängning af den emellan de Förenade Rikena och Spanien den

15 mars 1883 afslutade handelstraktat till den 1 februari 1892 och der-
 efter intill ett år efter skedd uppsägning.

Chefen för finansdepartementet har vid föredragningen i svenskt
 statsråd yttrat, att han med hänsyn till de af Ministern för utrikes ären-
 dena framhållna fördelar, handelstraktatens förlängning skulle medföra för
 Sveriges handel och näringar, icke hyste någon betänktighet mot att till-
 styrka godkännande af ifrågavarande med Spanien afslutade konvention om
 förlängning af den nu gällande handelstraktaten.

Uti sitt af norska Regeringen tillträdde föredrag af den 3 inneva-
 rande månad har departementet för det inre, under åberopande af hvad
 departementet i föredrag den 12 januari 1886 anfört rörande ifrågasatt
 förnyelse af de Förenade Rikenas handelstraktat med Spanien, uttalat, att
 den nu afslutade konventionen om traktatens förlängning borde stadfästas
 och konventionen för sådant ändamål föreläggas Stortinget.

Med stöd af dessa yttranden får jag i underdånighet hemställa, det
 Eders Kongl. Maj:t täcktes för sin del godkänna det i Madrid den 18 näst-
 lidne januari mellan de Förenade Rikenas och Spaniens fullmäktige träffade
 aftal samt besluta, att konventionen skall Riksdagen och Stortinget före-
 läggas för åskande af bifall till de bestämmelser deruti, som kräfva sådant
 godkännande.

Spanska Regeringen har dessutom föreslagit, att genom en särskild
 öfverenskommelse, som borde i sammanhang med ratifikationernas utvex-
 ling undertecknas, fastställa, att möjligen uppkommande tvister angående
 tolkningen af de mellan de höga fördragsslutande parterna gällande trak-
 tater skola afgöras genom skiljedom, och torde jag, så snart ett formligt
 utarbetadt förslag blifvit från spansk sida framställt, få vid ministeriel
 föredragning inför Eders Majestät redogöra för sakens detaljer. Jag får
 dock redan nu tillkännagifva, att jag icke finner någon principiell betänk-
 lighet mot ett dylikt förslag, allrahelst som bestämmelsen om skiljedom i
 vissa fall redan finnes intagen i den med Mexiko afslutade traktaten af
 den 29 juli 1885.

Sedan chefen för finansdepartementet statsrådet Friherre Tamm åbe-
 ropat sitt ofvan anförda yttrande, uti hvilket svenska statsrådets öfrige
 ledamöter instämde, samt de norske statsrådsledamöterna åberopat Kongl.
 norska Regeringens betänkande, förenade sig det sammansatta statsrådets
 samtliga ledamöter i att tillstyrka bifall till hvad herr Ministern för ut-
 rikes ärendena hemställt och föreslagit;

och behagade Hans Maj:t Konungen dertill gifva
 sitt bifall och samtycke.

Ex protocollo
Fredrik von Rosen.

Protokoll öfver utrikesdepartementets ärende, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms slott den 10 Februari 1887.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern THEMPTANDER,
 Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena Grefve EHRENSVÄRD,
 Statsråden LOVÉN,
 VON STEYERN,
 Friherre VON OTTER,
 RICHERT,
 RYDING,
 VON KRUSENSTJERNA,
 Friherre TAMM.

Statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet Hammarskjöld anmäldes vara med Nådigt tillstånd frånvarande från dagens konselj.

Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena hemställde i underdånighet, det Kongl. Maj:t tacktes, jemlikt det vid föredragningen denna dag i sammansatt statsråd fattade beslut, förordna om aflåtande till Riksdagen af nådig proposition angående den med Spanien afslutade konvention om förlängning af gällande handelstraktat med nämnda land.

Sedan Herr Ministern uppläst ett förslag till proposition äfvensom en förteckning på de protokoll, som funnos deri åberopade,

behagade Hans Maj:t Konungen, uppå statsrådets enhälliga tillstyrkande, besluta, att propositionen, i enligt

het med det upplästa, härhos bilagda förslaget samt åtföljd af de å den jemväl upplästa och härhos bilagda förteckningen upptagna protokoll, skall till Riksdagen aflåtas.

In fidem
Fredrik von Rosen.

Innehållsförteckning.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition n:o 18	sid.	1.
Konvention afslutad den 18 januari 1887, angående förlängning af den mellan de Förenade Rikena och Spanien gällande han- delstraktat	»	2.

Bilagor:

1. Utdrag af protokollet öfver utrikesdepartementsärenden i sam- mansatt statsråd den 28 maj 1886	»	4.
2. Protokoll öfver utrikesdepartementsärende i statsrådet den 10 februari 1887	»	10.
3. Utdrag af protokollet öfver blandade utrikesdepartements-, civil- och finansärenden i sammansatt statsrådet den 10 februari 1887	»	18.
4. Protokoll öfver utrikesdepartementsärende i statsrådet den 10 februari 1887	»	20.

Rättelse

i Kongl. Maj:ts proposition n:o 18.

Sid. 14 rad. 11 uppfifrån *står*: skyldigheten att genom
läs: skyldigheten att ej genom.
